

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2739/05
07.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Михаила Рулића, Звездане Лутовац, Николе Станојевића и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиоца Општине Палилула, коју заступа Јавни правобранилац Општине Палилула, против туженог АА, ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 932/05 од 21.4.2005. године, у седници одржаној 7.6.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 932/05 од 21.4.2005. године.

Образложење

Пресудом Првог општинског суда у Београду П.бр.4519/02-95 од 22.6.2004. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о откупу стана оверен код Првог општинског суда у Београду II Ов.бр.11620/92 од 6.5.1992. године, који су закључили тужила и тужени поводом откупа стана ББ. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је престао уговор о коришћењу стана бр. 8/118 од 14.2.1992. године, закључен између туженог и Јавног предузећа за стамбене услуге у Београду поводом коришћења стана ББ, те да се тужени обавезе да предметни стан испразни од лица и ствари и испражњен преда у посед тужиоцу. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка у износу од 119.500,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступа од 70.700,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.932/05 од 21.4.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог општинског суда у Београду П.бр.4519/02-95 од 22.6.2004. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, оспоравајући ревизијске наводе, с предлогом да се ревизија одбије.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 386. раније важећег ЗПП-а, који се у конкретном случају примењује на основу члана 491. став 1. ЗПП-а, ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП-а, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити битна повреда из тачке 14. тог члана, на коју тужилац ревизијом указује, јер нижестепене пресуде садрже јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама који нису противуречни са стањем у списима, а у побијаној другостепеној пресуди су оцењени жалбени наводи од одлучног значаја.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, на основу закључка тужиоца број 360-236/89 од 9.11.1989.године, решењем Савета "ВВ" од 5.2.1990. године, туженом је дат на коришћење стан ББ. Тужени се у предметни стан са члановима свог породичног домаћинства уселио 1.9.1990. године, да би уз сагласност тужиоца, са јавним стамбеним предузећем закључио уговор о коришћењу стана дана 14.2.1992. године. Након тога тужени се као носилац станарског права, обратио тужиоцу са захтевом да стан откупи, а по добијању сагласности, дана 5.6.1992. године, закључио је уговор о откупу стана. У међувремену, супруга туженог од своје радне организације добила је на коришћење стан ГГ, и закључила уговор о коришћењу стана 13.12.1991. године, у коме су назначени као корисници сви чланови породичног домаћинства. Међутим, како је због доделе тог стана вођен судски спор, она се са децом у стан уселила у јануару 1993. године.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су одбили као неоснован тужбени захтев тужиоца.

Код чињенице да је тужени уговором о откупу стана од 5.6.1992. године, у складу са чланом 6. Закона о стамбеним односима ("Службени гласник СРС" бр. 2/90) постао власник спорног стана, а да је моментом

закључења тог уговора, престао да важи уговор о коришћењу стана, то тужилац више нема објективних могућности да тужбом тражи да се утврди да је престао да важи уговор о коришћењу стана, а следом тога да је отпао и правни основ туженог да спорни стан у својству носиоца станарског права откупи. Ту могућност тужилац није користио до момента откупа, па је правилан закључак нижестепених судова, да се накнадним подношењем тужбе не може дирати у стечено право својине тужиоца над предметним станом. Оспорени уговор о стицању својине на стану закључен је у складу са тада важећим прописима, па није противан принудним прописима, нити постоји неки други разлог због чега би овај уговор био проглашен ништавим, (није закључен противно члану 103. Закона о облигационим односима), па су нижестепени судови правилно закључили да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

Истицање ревидента да су у тренутку закључења уговора о стицању својине на предметном стану, постојали разлози за отказ уговора о коришћењу стана, па да је самим тим оспорени уговор супротан принудним прописима-ништав нису основани.

Наиме, отказ уговора о коришћењу стана, у смислу члана 27. став 1. Закона о стамбеним односима, даје давалац стана на коришћење, тужбом редовном суду. Из списка предмета произилази да тужилац такву тужбу није подносио. Самим тим уговор о откупу предметног стана у моменту закључења није био у супротности са принудним прописима, јер је тужилац био носилац станарског права који је уз сагласност даваоца стана на коришћење стан откупио.

Неосновано се ревизијом истиче да Закон о стамбеним односима није предвиђао могућност откупа стана у друштвеној својини. Наиме члан 6. став 1.наведеног Закона даје могућност носиоцу станарског права да у целини или идеалним деловима купи стан у друштвеној својини који користи.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у питање правилност нижестепених пресуда, Врховни суд је ревизију одбио као неосновану.

На основу члана 393.ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн